

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi siedem zarzutów.

1. Zarzut pierwszy, zgodnie z którym Komisja nie wykazała, że skarżąca nie zastosowała się do wymogów przewidzianych w art. 53d ust. 1 rozporządzenia finansowego ⁽¹⁾ oraz art. 60 ust. 2 rozporządzenia finansowego z 2012 r. ⁽²⁾.
2. Zarzut drugi, zgodnie z którym skarżąca nie zmieniła zasad stosowanych przez nią w rachunkowości, audycie, wewnętrznej kontroli i systemie zamówień publicznych, które uzasadniałyby decyzję Komisji Europejskiej, że nie można nadal powierzyć skarżącej zadań w zakresie wykonania budżetu.
3. Zarzut trzeci, zgodnie z którym Komisja nie wypełniła ciężącego na niej obowiązku zachowania zasad dobrej administracji oraz należytego zarządzania finansami.
4. Zarzut czwarty, zgodnie z którym Komisja naruszyła ciężące na niej obowiązki związane z zasadą przejrzystości.
5. Zarzut piąty, zgodnie z którym Komisja nie wskazała skarżącej środków prawnych.
6. Zarzut szósty, zgodnie z którym Komisja naruszyła ciężący na niej obowiązek uzasadnienia.
7. Zarzut siódmy, zgodnie z którym przyjęcie zaskarżonego środka narusza prawo skarżącej do ochrony uzasadnionych oczekiwań.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 z dnia 25 czerwca 2002 r. w sprawie rozporządzenia finansowego mającego zastosowanie do budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich (Dz.U. 2002, L 248, s. 1).

⁽²⁾ Rozporządzenie (UE, Euratom) nr 966/2012 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 25 października 2012 r. w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii oraz uchylające rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 (Dz.U. 2012, L 298, s. 1).

Postanowienie Sądu z dnia 12 stycznia 2015 r. – Luksemburg/Komisja

(Sprawa T-258/14) ⁽¹⁾

(2015/C 081/37)

Język postępowania: francuski

Prezes piątej izby zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 223 z 14.7.2014.
